

RUFUS HÖSTPROMENAD

- Jane Trygg-Kaipainen -

Familjen Björnsson bodde i en ganska stor stad som hette Djurholm. Där bodde också många andra djurfamiljer och allt var så bra som det bara kunde vara.

Pappa Björnsson åkte bil till arbetet. Han åkte varje dag långa vägar och var borta från tidig morgon till sen kväll. Mamma Björnsson var hemma med barnen: familjen hade en livlig bamsepojke, Rufus och en söt liten baby, Lillan.

En regnig höstdag hade Rufus det tråkigt. Han ville så gärna gå och hälsa på farmor Björnsson som bodde ganska nära. Men mamma tyckte inte att idén var bra.

- Kära Rufus, sade hon. Det kan du inte göra i dag. Jag kan inte lämna Lillan och följa med dig. Hon sover middag nu.

Rufus gav inte upp så lätt. Han ville ta en liten promenad. Han sade:

- Men mamma! Farmor bor alldeles nära. Snälla mamma, varför får jag inte gå?

Just då vaknade Lillan. Hon började vara hungrig. Mamma tog henne i famnen och sade till Rufus:

- Nå, gå då. Farmor bor på andra sidan gatan. Du måste vara försiktig. Använd skyddsvägen

när du går över gatan! Kom ihåg att vägen är farlig. Var har du reflexen?

Rufus svarade:

- Mamma! Jag är försiktig, jag lovar. Jag använder skyddsvägen. Och reflexen har du ju sytt fast på jackan.

Mamma påminde Rufus ännu en gång om hur farligt det är att gå över gatan. Tyvärr stannar inte alla bilar framför en skyddsväg fastän de borde göra det. Och strax innan Rufus gick hemifrån ropade mamma:

- Rufus! Välj ett tryggt ställe att gå över vägen. Stanna. Titta och lyssna. Vänta och titta ännu en gång. Först då vägen är fri från trafik och du inte ser några bilar går du raskt över vägen!

- Ett tryggt ställe. Jag stannar. Jag tittar och lyssnar. Jag väntar och tittar ännu en gång. Först då ingen kommer går jag raskt över vägen. Hej då, sade Rufus till mamma.

Men samtidigt som Rufus stängde dörren körde farbror Elg in mot stan. Han skulle på ett viktigt möte som han satt och tänkte på. Han tittade på klockan och märkte att han var lite sen.

- Fy, vilket dåligt väder! tänkte farbror Elg. Bilfönstren är alldeles immiga. Han torkade fönstren och utan att märka något gasade han litet till.

Rufus närmade sig skyddsvägen. Han kom ihåg vad mamma hade sagt: - Var försiktig. Här är ett tryggt ställe. Jag stannar. Jag tittar och lyssnar. Jag väntar och jag tittar ännu en gång. Först då ingen kommer går jag raskt över vägen! Nu var Rufus så glad att han började sjunga.

Bilen kom också närmare skyddsvägen. Farbror Elg torkade fortfarande fönstren och såg inte alls Rufus som stod och sjöng vid skyddsvägen.

Rufus sjöng och tog ett steg men hörde en bekant röst bakom sig:
- Rufus! Stanna! Akta bilen!

Rufus blev skrämmd och stannade. Han vände sig om. Han såg farmor som bar på två kassar. Hon hade varit i butiken och handlat mat.

Farbror Elg körde förbi dem och tänkte för sig själv:
- Hoppsan! Det var ju tur att ingen gick på

skyddsvägen. Nu är fönstren torra och jag kan se vägen bra igen. Och han körde glatt vidare till mötet.

Rufus var fortfarande lite upprörd över händelsen och han tog tag i farmors kasse och sade:
- Jag ville komma och hälsa på dig. Vad bra att du såg mig. Det kunde ha gått illa.

Och farmor sade:

- Ja-a, det var bra att jag såg dig. Men jag finns inte alltid på plats. Du skall själv komma ihåg att titta och lyssna om det kommer bilar. Först då kan du gå raskt över vägen om du inte ser eller hör någon bil.

- Jag tittade nog, sade Rufus, men jag var så glad att jag sjöng. Jag glömde bort att lyssna, och då var bilen redan där vid skyddsvägen.

- Nå, nästa gång skall du också lyssna noga! Nu är vi nästan framme hos mig. Tack Rufus för att du bar på min matkasse. Nu bjuder jag dig på saft och glass! sade farmor.

